

Orde van Dienst diaconale zondag 1 februari 2026

Welkom en mededelingen

Gemeente gaat staan

Psalm 146

1 Zing, mijn ziel, voor God uw Here,
zing die u het leven geeft.
Zing, mijn ziel, uw God ter ere,
zing voor Hem zolang gij leeft.
Ziel, gij zijt geboren tot
zingen voor de Heer uw God.

Bemoediging en groet

3 Heil wien Jakobs God wil bijstaan,
heil die God ter hulpe riep.
Want zijn heil zal niet voorbijgaan,
God is trouw aan wat Hij schiep.
Wat in hemel, zee of aard
woont, is in zijn hand bewaard.

Gemeente gaat zitten

Gebed

Lied 195

E - re zij de Va - der en de Zoon
en de hei - li - ge Geest,
als in den be - gin - ne, nu en im - mer
en van eeu-wig-heid tot eeu - wig-heid. A-men.

Enkel woord te inleiding

Psalmengebed (lied 72a)

Organist speelt het refrein eerst voor

Hij zal opkomen voor de misdeelden,
hij zal de machten die ons dwingen
breken en binden, hij zal leven,
onvergankelijk, als de zon.

Refrein

Zoals de dauw die de aarde drenkt,
zo zal hij komen en in die dagen
zullen trouw en gerechtigheid bloeien,
zal er vrede in overvloed zijn.

Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid,
een vloed van koren, golvende velden,
een stad rijst op uit een zee van groen.

Refrein

Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel.
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede, van mens tot mens.

Refrein

Evangelie lezing: Matteüs 5: 1-10

Lied 117d (3 maal)

Ook te zingen als: Verblijdt u alle volken, verblijdt u in de Heer.
Verblijdt u alle volken, en looft God altijd weer.

Dankgebed – voorbeden – stil gebed – Onze Vader

Lied 1001

1 De wij-ze woor-den en het groot ver-toon,
de goe-de sier van goe-de wer-ken,
de ij-del-he-den op hun pau-wen-troon,
de lucht-kas-te-len van de ster-ken:
al wat hoog staat aan-ge - schre-ven
zal Gods woord niet o-ver - le - ven;
Hij wiens kracht in on-ze zwak-heid woont
be-schaamt de o-gen van de ster-ken.

2 Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:
dat lachen zullen zij die wenen,
dat wonen zal wie hier geen woonplaats heeft,
dat dorst en honger zijn verdwenen –
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn,
die geen vader was, zal vader zijn;
mensen zullen andere mensen zijn,
de bierkaai wordt een stad van vrede.

3 Wie denken durft dat deze droom het houdt,
een vlam die kwijnt maar niet zal doven,
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,
al komt de onderste steen boven:
die zal kreunen onder zorgen,
die zal vechten in 't verborgen,
die zal waken tot de morgen dauwt –
die zal zijn ogen niet geloven.

Zegen

